

Fotografe Mariëlle van Uitert op zoek naar de wolf

VUGHT.
nieuws.nl

Na jaren over de hele wereld te hebben gereisd als oorlogsfotografe, is de Vughtse Mariëlle van Uitert nu aan twee heel andere projecten begonnen. Sinds twee jaar volgt ze de wolf en gezinnen met wolfhonden.

Tijdens het fotograferen van oorlogsgebieden liep Van Uitert regelmatig gevaar. In Syrië werd ze zelfs even ontvoerd. "Ik besloot weg te gaan van al die ellende. Mexico was mijn laatste project. Ik heb daar zo veel gevaar gelopen. Aan een dode journalist heb je ook niets. Daarom werd het tijd het stokje over te dragen."

Wolf

De fotografe nam een jaartje rust om te bedenken wat ze wilde gaan doen. "Ik ging werken bij een hondenuitlaatservice. Daar kwam ik erachter dat ik vooral de grotere rassen met een rugzakje leuk vond. Zo ben ik bij de wolf terecht gekomen. Sinds twee jaar heb ik nu een project over dit dier. Ik heb veel tripjes naar het buitenland gemaakt om de wolf te zoeken, maar die liggen nu stil. Ik volg hem nu ook op de Veluwe, maar daar heb ik hem nog niet zelf gezien. Mijn enige Nederlandse ontmoeting met de wolf was vlak bij mijn huis, in de Moerputten. Ik was al dagen met mijn vrouw Cassandra aan het zoeken, toen ik hem ineens zag. De wolf en ik keken elkaar wel veertig seconden lang recht in de ogen. Ik kon niet meer praten of bewegen, we bleven elkaar maar aankijken. Dat was een hele bijzondere ontmoeting die me echt raakte."

Gezinnen met wolfhond

Omdat ze door corona niet meer kan reizen, maakte Van Uitert ook de stap naar gezinnen met een **wolfhond** (niet te verwarren met de wolfshond). "In de wolfhond zit nog minstens vijftientig tot vijftig procent wolfaandeel en ik heb er zelfs wel eens één gezien met tachtig procent wolf in zich."

Je voelt bij deze dieren echt een andere energie dan bij een gewone hond. Het is zo mooi om die gezinnen te zien. Hun leven is helemaal afgestemd op die honden. Sommige kan je echt niet alleen laten, die slopen je hele huis. Het is ook geen hond die stokken of ballen gaat apporteren. Het is een hond waar je echt voor moet kiezen en niet een voor een impulsaankoop."

Prachtig beest

Hoewel ze al verschillende publicaties heeft gehad met de wolf en wolfhond, onder andere in National Geographic, is het project nog niet af. "Ik wil er nog een boek over maken en een reizende expositie. Ook zou ik graag op school voorlichting willen geven. Als je goede voorlichting geeft, krijg je ambassadeurs voor de toekomst. Ik vind de wolf een prachtig beest. Hij zorgt goed voor zijn familie, brengt zelfs eten naar gewonde soortgenoten. De wolf is als een spiegel. Hij veroorzaakt in Nederland een ware discussie waarin polarisatie hoogtij viert. Dat vind ik fascinerend. Het gaat niet alleen om het dier zelf, maar ook om alles wat er omheen zit."

www.paralleluniversum.nl

2/De familie van Straalen uit Geervliet met hun Saarlooswolfhond Mateo. Moeder Natasja, dochter Selena en zoon Keaton. Fotografie Mariëlle van Uitert